

ประกาศองค์การบริหารส่วนตำบลบึง
เรื่อง ประกาศใช้ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลบึง
เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๐

ตามที่สภาองค์การบริหารส่วนตำบลบึง ได้มีมติให้ความเห็นชอบร่างข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลบึง เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๐ ในการประชุมสภาองค์การบริหารส่วนตำบลบึง สมัยสามัญ สมัยที่ ๒ ครั้งที่ ๑ เมื่อวันที่ ๙ พฤษภาคม ๒๕๖๐ และนายอำเภอโนนสูง ได้พิจารณาอนุมัติให้ประกาศใช้ข้อบัญญัติดังกล่าวแล้ว ตามหนังสืออำเภอโนนสูง ที่ นม ๐๐๒๓.๒๐/๔๗๗๑ ลงวันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๖๐ เรียบร้อยแล้ว นั้น

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมถึงพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๕๒ องค์การบริหารส่วนตำบลบึง จึงประกาศใช้ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลบึง เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๐ เพื่อให้ประชาชนทั่วไปทราบโดยทั่วกัน

โดยข้อบัญญัติฉบับนี้ จะมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

จึงประกาศมาให้ทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๕ เดือนตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๐

(นายศักดิ์ชาย ไท่กลาง)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลบึง

หลักการ

ให้มีข้อบัญญัติว่าด้วยการควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์

เหตุผล

เพื่อประโยชน์ในการรักษาภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชนในท้องถิ่นหรือเพื่อป้องกันอันตรายจากเชื้อโรคที่เกิดจากสัตว์ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลบึง ซึ่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุขพ.ศ.๒๕๓๕ ให้กระทำได้โดยการตราเป็นข้อบัญญัติ จึงตราข้อบัญญัตินี้

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลบึง เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์

พ.ศ. ๒๕๖๐

โดยที่เป็นการสมควรตราข้อบัญญัติว่าด้วยการควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ประกอบมาตรา ๒๙ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๒ มาตรา ๓๓ มาตรา ๔๑ และมาตรา ๔๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย องค์การบริหารส่วนตำบลบึง โดยความเห็นชอบของสภาองค์การบริหารส่วนตำบลบึง และนายอำเภอโนนสูง จึงตราข้อบัญญัติไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบัญญัตินี้เรียกว่า “ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลบึง เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๐ ”

ข้อ ๒ ข้อบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลบึง ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ข้อ ๓ บรรดาข้อบัญญัติ ประกาศ ระเบียบ หรือคำสั่งอื่นใดในส่วนที่ได้ตราไว้แล้วในข้อบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับข้อบัญญัตินี้ให้ใช้ข้อบัญญัตินี้แทน

ข้อ ๔ ในข้อบัญญัตินี้

“การเลี้ยงสัตว์” หมายความว่า การเลี้ยงสัตว์ในสถานที่เลี้ยงสัตว์

“การปล่อยสัตว์” หมายความว่า การเลี้ยงสัตว์ในลักษณะที่มีการปล่อยให้อยู่นอกสถานที่เลี้ยงสัตว์ รวมทั้งการสละการครอบครองสัตว์

“สถานที่เลี้ยงสัตว์” หมายความว่า คอกสัตว์ กรงสัตว์ ที่ขังสัตว์ หรือสถานที่ในลักษณะอื่นที่ใช้ในการควบคุมสัตว์ที่เลี้ยง

“เจ้าของสัตว์” หมายความว่า ผู้ครอบครองสัตว์ด้วย

“ที่หรือทางสาธารณะ” หมายความว่า สถานที่หรือทางซึ่งมีใช้เป็นของเอกชนและประชาชนสามารถใช้ประโยชน์หรือใช้สัญจรได้

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายกองค์การบริหารส่วนตำบลบึง

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข ให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๕ เพื่อประโยชน์ในการรักษาสุขภาพความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชนในท้องถิ่นหรือเพื่อป้องกันอันตรายจากเชื้อโรคที่เกิดจากสัตว์ให้พื้นที่ในเขตอำนาจขององค์การบริหารส่วนตำบลบึง ดังนี้

(๑) ให้พื้นที่ต่อไปนี้เป็นเขตห้ามเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์บางชนิดหรือบางประเภทโดยเด็ดขาด เว้นแต่ได้รับอนุญาตจากเจ้าของพื้นที่ ดังนี้

๑.๑) ทางสาธารณะในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลบึง เป็นเขตห้ามเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ประเภท โค กระบือ สุกร แกะ สุนัข แมว เป็ด ไก่ เว้นแต่ได้รับอนุญาตจากเจ้าของพื้นที่

๑.๒) สถานที่ราชการ เป็นเขตห้ามเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ประเภท โค กระบือ สุกร แกะ สุนัข แมว เป็ด ไก่ เว้นแต่ได้รับอนุญาตจากเจ้าของพื้นที่

๑.๓) สถานที่ปฏิบัติศาสนกิจ เป็นเขตห้ามเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ประเภท โค กระบือ สุกร แกะ สุนัข แมว เป็ด ไก่ เว้นแต่ได้รับอนุญาตจากเจ้าของพื้นที่

๑.๔) ตลาดเป็นเขตห้ามเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ประเภท โค กระบือ สุกร แกะ สุนัข แมว เป็ด ไก่ เว้นแต่ได้รับอนุญาตจากเจ้าของพื้นที่

(๒) ให้พื้นที่ต่อไปนี้เป็นเขตห้ามเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์เกินจำนวนที่กำหนด ดังนี้

๒.๑) ในพื้นที่สาธารณะ เช่น บริเวณถนนสาธารณะทุกสาย สนามกีฬา สนามเด็กเล่น วัด ศาลาประชาคมประจำหมู่บ้าน เป็นเขตห้ามเลี้ยงหรือปล่อย โค กระบือ สุกร แกะ สุนัข แมว เป็ด ไก่ เกินจำนวน ๕ ตัว

๒.๒) บริเวณสถานที่ราชการทุกแห่ง เช่น ที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบล บึง โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพประจำตำบล โรงเรียน เป็นเขตห้ามเลี้ยงหรือปล่อย โค กระบือ สุกร แกะ สุนัข แมว เป็ด ไก่ เกินจำนวน ๕ ตัว

(๓) ให้พื้นที่ต่อไปนี้เป็นเขตที่การเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ต้องอยู่ภายใต้มาตรการอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังนี้

๓.๑) ในพื้นที่สาธารณะ เช่นบริเวณถนนสาธารณะทุกสาย สนามกีฬา สนามเด็กเล่น วัด ศาลาประชาคมประจำหมู่บ้าน ที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบล บึง โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพประจำตำบล โรงเรียน เป็นเขตที่การเลี้ยงหรือปล่อยสำหรับการเลี้ยงสัตว์ โค กระบือ สุกร แกะ ต้องมีการผูกเชือกหรืออุปกรณ์ควบคุมได้ด้วย

๓.๒) ในพื้นที่สาธารณะ เช่น บริเวณถนนสาธารณะทุกสาย สนามกีฬา สนามเด็กเล่น วัด ศาลาประชาคมประจำหมู่บ้าน ที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบล บึง โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพประจำตำบล โรงเรียน สำหรับการเลี้ยงสัตว์ สุนัข แมว ต้องดำเนินการฉีดวัคซีนป้องกันโรคพิษสุนัขบ้า และการนำสุนัขออกนอกสถานที่พักต้องมีการผูกเชือกหรืออุปกรณ์ควบคุมได้ด้วย

ข้อ ๖ ในกรณีที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นพบสัตว์ในทางสาธารณะอันเป็นการฝ่าฝืน ข้อ ๕ โดยไม่ปรากฏเจ้าของ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจกักสัตว์ดังกล่าวไว้ เป็นเวลาอย่างน้อยสามสิบวัน เมื่อพ้นกำหนดแล้ว ยังไม่มีผู้ใดมาแสดงหลักฐานการเป็นเจ้าของเพื่อรับสัตว์คืน ให้สัตว์นั้นตกเป็นขององค์การบริหารส่วนตำบล บึง แต่ถ้าการกักสัตว์ไว้อาจก่อให้เกิดอันตรายแก่สัตว์นั้น หรือสัตว์อื่นหรือต้องเสียค่าใช้จ่ายเกินสมควร เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะจัดการขาย หรือขายทอดตลาดสัตว์นั้น ตามควรแก่กรณี ก่อนถึงกำหนดเวลาดังกล่าวก็ได้ เงินที่ได้จากการขายหรือขายทอดตลาดเมื่อได้หักค่าใช้จ่ายในการขาย หรือขายทอดตลาดและค่าเลี้ยงดูสัตว์แล้วให้เก็บรักษาไว้แทนสัตว์

ในกรณีที่มิได้มีการขายหรือขายทอดตลาดสัตว์ตามวรรคหนึ่ง และเจ้าของสัตว์มาขอรับสัตว์คืน ภายในกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่ง เจ้าของสัตว์ต้องเป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายสำหรับการเลี้ยงดูสัตว์ให้แก่องค์การบริหารส่วนตำบล บึง ตามจำนวนที่ได้จ่ายจริงด้วย

ในกรณีที่ปรากฏว่าสัตว์ที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นพบนั้น เป็นโรคติดต่ออันอาจเป็นอันตรายต่อประชาชนให้เจ้าพนักงานท้องถิ่น มีอำนาจทำลายหรือจัดการตามที่เห็นสมควรได้

ข้อ ๗ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่น มีอำนาจหน้าที่แต่งตั้งข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่น เพื่อให้ปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๔๔ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ ในเขตอำนาจขององค์การบริหารส่วนตำบล บึง ในเรื่องใดหรือทุกเรื่องก็ได้

ข้อ ๘ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามข้อบัญญัตินี้ต้องระวางโทษตามที่กำหนดไว้ในบทกำหนดโทษแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๙ ให้นายกองคํการบริหารส่วนตำบลบึง ผู้รักษาการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้

ประกาศ ณ วันที่ ๕ เดือน ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๐

(ลงชื่อ)

(นายศักดิ์ชาย ไทกลาง)

นายกองคํการบริหารส่วนตำบลบึง

เห็นชอบ

(ลงชื่อ)

(นายสุรศักดิ์ อินทการ)

(นายอำเภอโนนสูง)